

அக் கிராசனரவர்களே! சுகோதரிகளே! சுகோதரர்களே!

உலகத்திலேயே நாகரிகம் பற்றி நாட்கள் என்று சொல்லப்படும்பவகையில் நம்நாடே சுகாதார விஷயத்தில் மிகவும் கவலமாக இருந்து வருகிறது. இது வளநாடு சனம் வந்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

வளநாட்டிற்கும் நமது நாட்டிற்கும் சுகாதாரக் கொள்கைகளும் அனுஷ்டிப்பு முறைகளும் நேர் தலகை மூக இருக்கின்றன. அதாவது, நமது நாட்டின் சுகாதாரமெல்லாம் - ஒரு சாதி மனிதனை மற்றொரு சாதி மனிதன் தொடர்பால் தோஷம்; பார்த்தால் தோஷம்; நிழல் பட்டாலே தோஷம்; தரையில் நடந்தால் தோஷம் என்கின்ற முறையிலிருக்கின்றதே தவிர - மற்றபடி மனிதன் அசிங்கமாக இருக்கக் கூடாது; துர்நாற்றம் வீசக் கூடாது; கட்டைப்போன பதார்த்தமாக இருக்கக் கூடாது என்கின்ற கவலைகள் சூத்தமாய்க் கிடையாது.

இதன் காரணமெல்லாம் சுகாதார அறிவு இல்லாததேயாகும். ஒரு மனிதன் பணக்காரனாக வணேட்டும்; பெரிய உத்தியோகஸ்தனாக வணேட்டும்; பெரிய பண்பிதனாக வணேட்டும்; பெருமையுடையவனாக வணேட்டும் என்பன போன்ற விஷயங்களில் அதிகக் கவலை வதைத்திருக்கிறானே ஓழிய - நல்ல திடகாத்திரத்துடன் இருக்க வணேட்டும்; சுகஜீ வியாக இருக்க வணேட்டும் என்பன போன்ற விஷயங்களில் கவலைபட்டுவதில்லை.

மேலேநாட்டார் மூதலியவர்கள் தங்கள் உலகத்தில் இருப்பதே சுகமாய் வாழ்வதற்கென்றும், சுகாதார முறைப்படி இருப்பதற்கே சம்பாதிப்பதென்றும், சுகாதார வாழ்க்கையை அனுசரித்தே தமது பொருளாதார நிலைமையென்றும் கருதி, அதற்கே தமது கவனத்தில் பெரும்பாகத் தைச் செலவு செய்கிறார்கள். அதனாலேயே மேலேநாட்டுக்காரன் நம்மனைவிட இரட்டிப்புப் பலசாலியாகவும், சுகசரீரியாகவும், அதிகப் புத்திக்காரமையும் +69மனோஉறுதியும் உடையவனாகவும், நம்மனைவிட இரட்டிப்பு வயது ஜீ வியாகவாமிருந்து வருகிறான்.

நமது மக்களின் சராசரி வயது 24; வள்ளைக்காரரின் சராசரி வயது 45. இதற்குக் காரணம் என்ன? சுகாதாரத்தினால் என்ன பலனிருக்கின்றது என்பதே நமக்குத் தெரியாது. “எல்லாம் கடவுள் செயல்” என்கின்ற ஓரே ஒரு அறிவுதான் உண்டு. நமக்குக் ‘காலரா’வந்தால் ‘ஓங்காளியம்மன்’ குற்றமென்று பொங்கல் வகைகவும்; வலே மிரவணை செய்வதும் தான் முயற்சி செய்வோம். வசைபீரி வந்தால் மாரியம்மன் குற்றமென்று மாரியாயிக் குதிரி அபிஷேகமும், இளநீர் அபிஷேகமும் தான் செய்வோம். வயிற்றுவலி வந்தால் திருப்பதி பொன்றாமத்தையனுக்கு வணேட்டதல் செய்வோம். நரம்புச் சிலந்தி வந்தால் சிலந்திராயனுக்கு அபிஷேகம் செய்வோம். நம் சங்கதிதானிப்பி என்றால், குழந்தைகளுக்குக் காயலா வந்தால் ‘பாலாரிஷ்டம்’ என்போம்; கிரக தோஷமென்போம்; சதெதுவிட்டால் விதிமண்ணுவிட்டது என்போம். ஆகவே இந்த மாதிரி வழிகளில் தான் நமது புத்திகள் போகாமலேயல்லாமல் ஏன் வியாதி வந்தது! ஆகாரத்திலாவது, பானத்திலாவது, காற்றிலாவது என்ன கடுதி ஏற்பட்டது? சரீரத்தில் என்ன கோளாறு இருக்கின்றது? என்கின்ற விஷயங்களில் கவலை செலுத்தும் படியான அறிவோ, படிப்போ நமக்குக் கிடையாது.

நமது நாட்டு மக்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் பகைபகை பக்கத்து வீட்டுக்கு முன்புறமாய்க் கொண்டுவந்தே வழக்கம்; பக்கத்து வீட்டுக்காரன் நமது வீட்டுக்கு முன்புறத்தில் கொண்டுவந்து கொட்டி விட்டுப் போவது

வழக்கம். நமது குழந்தைகளுக்கும் பொது வீ திகளதோன் கக்கச்சுகள்.

- (ஈரோட்டில், 27-8-1930-ல் சொற்பொழிவு - 'குடிஅரசு', 21-9-1930)

ஐக்கிய ஜனநாயக சனநாயகம் !

தனின் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர்களதைத் தாழ்வாய் நடத்துவதைப் பற்றியும், இந்தியர்களை அந்நாட்டைவிட்டு ஒழிப்பதற்கென ஏற்படுத்திய சட்டத்தைப் பற்றியும் சனெற 11-ந் ததேதி இந்தியாவெங்கும் பொதுத் தினமாகக் கொண்டாடி, தசேமெங்கும் கண்டனத் தீர்மானங்கள் நடபெற்றன. அக்கண்டன விஷயத்தில் நாமும் கலந்து கொள்ளுகிறோம். ஆனால், நமது நாட்டில் கதோடிக் கணக்கான சகோதரர்களைத் தீண்டாதாரனென்றும், பார்க்கக் கூடாதாரனென்றும், தங்களுடைய வதேங்களையே பபிக்கக் கூடாதாரனென்றும், தங்களுடைய தயெவங்களையே கண்டு வணங்கக் கூடாதாரனென்றும் கொடும்பை சயெதிருக்கிற ஒரு நாட்டார், இக்கண்டனத் தீர்மானம் சயெவதில் ஏதாவது பலன் உண்டாகுமா? இதனை அறிந்த தனின் ஆப்பிரிக்கா வளெளையர்கள் இக்கண்டனத் தீர்மானங்களை மதிப்பார்களா? அல்லது குப்பதைத் தொட்பியில் பதோடுவார்களா? என்பதை வாசகர்களே கவனித்துப் பார்த்தால், வீணாக ஒரு நாளனை இப்பதோலிக் கண்டனத் தீர்மானங்களுக்காகப் பாழாக்கினதோமே என்ற முடிவுக்குத் தான் வருவார்கள்.

('குடிஅரசு', தலையங்கம் - 18-10-1925)

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/69.php>